

ger nogenstinde skulde mangle en forsvarlig Brandgavl.

Bestemmelserne i § 40 ere ogsaa i Overensstemmelse med den nugældende Praxis med den Forandring, at man har forlangt dobbelte Jerndøre i en vis Afstand for at undgaae de farlige Følger af, at en enkelt Dør i Ildstilsfælde kunde blive glødende.

§ 41 er det forudsat, at den Bygning, der fremkommer, efterat flere Bygninger ved Borttagelse af Brandgavlene mellem dem ere forenede til een, vilde være tilladt opført i denne Stikfælde, naar Bygningsplanen fra Bestyrelsen havde gaaet ud derpaa.

ad Udkastets § 42.

Forsaaendigt der endnu her i Staden paa ældre Bygninger eller Skure skulde forestandes Tæge, som ikke ere teglhangte, hvilket iøvrigt vistnok sjældent vil være Tilfældet, bør disse forandres inden en af Bygningscommissionen bestemt kort Frist. Dette er i Overensstemmelse med hvad der for Kjøbstæderne er befalet ved Anordningen af 6te April 1832. Det Samme maa naturligviis gjælde for den Deel af Forstæderne, hvorpaa Loven er anvendelig, forsaavidt det ikke paa disse Steder bliver tilladt at have Bygninger med Straatag (§ 88). Skjøndt Tægebefæstigning med Asphalt saagodt som ingen Anvendelse har fundet her i Staden, har man dog, for det Tilfælde, at nogen Eier vilde gjøre Brug af samme, troet at burde lade Pl. af 9de Januar 1845 staae ved Magt, og derfor henviist til samme, da dens detaljerede Bestemmelser ikke egne sig til Optagelse i Loven, og den derhos er givet ikke blot for Kjøbenhavn, men ogsaa for de øvrige Kjøbstæder, og altsaa ikke kunde ophæves ved Bygningsloven for Kjøbenhavn.

ad Udkastets § 43.

Det Forbud, som her gives mod Tægrenser af Træ og Trægæsimer, indeholdes allerede i Forordningen af 4de Juli 1795 §§ 9, 10 og 18 og Placat af 16de Marts 1796 § 2; dog er der indrømmet Bygningscommissionen undtagelsesviis at tillade Trægæsimer under de i Paragraphen angivne Betingelser,

hvor Forbudet mod dem vilde medføre særegen Banfærlighed.

ad Udkastets § 44.

§ Forordningen af 4de Juli 1795 § 11 er det bestemt, at Udlæggere aldrig maae anbringes uden af Jern, hvori dog er skeet en Forandring ved Placat af 16de Marts 1796 § 3, jvfr. Kongelig Resolution af 28de Juli 1819 om Udlæggere i de Kongelige Bathuusbygninger paa Toldboden.

Det er ikke fundet nødvendigt ubetinget at forbyde Udlæggere af Træ, naar de kun overalt beklædes med uantændeligt Materiale, og i Overensstemmelse dermed er derfor Paragraphen affattet.

ad Udkastets § 45.

§ Brandforordningen af 1ste November 1805 § 25 er bestemt, at alle Bathuse, hvori eller hvorved oplægges Barer, der enten i denne Anordning nævnes som ildfængende eller af Brandcommissionen ansees som saadanne, skulle inden en vis, af denne Commission bestemmende Tid, og under en daglig Mulk, være forsynede med Luger og ubvendige Døre af Jern, jvfr. Placat af 16de Marts 1796 § 4, hvorefter Træluger, som anbringes paa Bygninger, bør indrettes saaledes, at de, naar de ere tillukkede, udgjøre en Plan med Bygnings Sidenmuur, saa at af denne Intet udenfor Lugen fremstaaer, paa hvilket Gnister eller Funke kunde blive liggende og antænde den. Jvfr. Kongelig Resolution af 28de Juli 1819 om Luger i de Kongelige Bathuusbygninger paa Toldboden. Man har formeent, at der maatte gives noiagtigere og fuldstændigere Regler ogsaa angaaende Træluger paa andre Bygninger end Bathuse, af det Indhold, som i Paragraphen er foreslaaet, hvorved er taget væsentlig Hensyn til den Fare, som saadanne Træluger frembyde i Ildbrandstilsælde, naar de ikke indrettes paa den angivne Maade.

Efter det Omfang, denne Paragraph har faaet, vil Budet i Forordningen af 1ste November 1805 § 25 for Fremtiden bortfalde.